Păstorire ! Alexandria, fr. Giuroiu

Lucrarea este grea din pricina duşmanilor lucrării.Oaia are multe probleme: este printre puţinele animale care dacă se rătăceşte nu găseşte singură drumul spre casă; nu bea apă de oriunde, nu se poate apăra singură. 1 Petru 2:25
De aceea creştinul, oaia, are nevoie de 7 dotări *''7D''*:

1.Duhul Sfânt. Zaharia 4:1-6. Lângă acel sfeşnic sunt 2 măslini, în caz că rămâne fără ulei, acolo este şi sursa de alimentare permanentă.
Galateni 5:22. Când prima roadă are de suferit, suferă şi celelalte. Când nu e dragoste fără prefăcătorie, sinceră, curată, are de suferit şi bucuria, şi pacea, ;i celelalte roade.
Când nu este călăuzire de la Duhul Sfânt prin Cuvânt, prin rugăciune, acolo apar conflicte, nu e pace, nu e îndelungă răbdare.
Efeseni 5:18 – Fiţi plini de Duh + Coloseni 3:16 – Cuvântul lui Hristos să locuiască din belşug= Plin de Duhul Sfânt !
Filipeni 3:3..''noi slujim lui Dumnezeu prin Duhul lui Dumnezeu''.
Fapte 20.28-30

2.Dorinţa de a fi lucrători. Binevoitori – de bunăvoie intri în lucrare şi continui cu toată seriozitatea lucrarea. Am intrat de bunăvoie, sau am fost obligat de cineva, poate de soţie? 1 Timotei 3:11 Petru 5:1-4

3. Dragostea pentru Domnul şi pentru sufletele oamenilor. Simone, fiul lui Ioan, mă iubeşti ? 1 Petru 4:8''mai presus de toate să aveţi o dragoste fierbinte unii pentru alţii, căci dragostea acoperă o sumedenie de păcate''. Fraţilor nu este dragoste, nu este nici rodire.

4. Darurile spirituale – dotare. Romani 12:6-8 ne sunt descrise darurile, dar aici înainte de a vorbi despre daruri, Pavel ne vorbeşte despre jertfirea personală, şi anume despre ,''*smerenie''*. Aplică darul în smerenie şi în separare de lume.

5. Dependenţă ierarhizată. 2 Tim.2.2''şi ce ai auzit de la mine, în faţa multor martori, încredinţează la oameni de încredere, care să fie în stare să înveţe pe alţii''. De aici de la noi din adunare trebuie să se ridice alţi lucrători, nu să vină din altă parte. Nu asta a fost intenţia Domnului, să ne trimită oameni cu şcoală, dar care nu cunosc adunarea, şi adunarea nu-i cunoşte. Ne interesează oare ce va fi după noi? Când? Când ne ocupăm de ei?

6.Demers la scaunul harului – rugăciunea. Neemia îşi începe lucrarea cu rugăciune. În Neemia 9 este cea mai lungă rugăciune din cartea Neemia, dar nu

este a lui Neemia, ci a 8 leviţi care-l susţineau pe Neemia în rugăciune. Eşti tu un levit care susţii în rugăciune? Neemia 4:9''Ne-am rugat Dumnezeului nostru, şi am pus o strajă''! (Veghere) Unde aşezi straja: unde eşti mai slab.

7. Discernământ în rodul de apreciere al roadelor. Cei ce au darul de învăţător, cui oferă darul lor? E bine primită lucarea mea de către fraţi? Sau este ''Marea Pierdere de Timp''? Evaluează: e hrană ce dau eu?!
Există mai mulţi cai putere în parcarea de la Biserică decât la amvon? Câţi cai putere are predica mea?
Spurgeon:''Doamne,am ascultat acest frate rugându-se, dar eu nu am înţeles ce vrea de la Tine?''

Ioan 10.1-21 Psalmul nr.23, ne vorbeşte despre Păstor şi oi!
Păstorul evreu: era îmbrăcat într-o tunică de bumbac, legat cu un brâu, sau cordon de care atârnau mai multe unelte folositoare şi la îndemână.
-*un săculeţ* în care se punea ba fructe uscate, sau pietre. Păstorul arunca cu pietre spre oile ce o luau razna, lovea animalele sălbatice. Erau foarte pricepuţi şi ageri în aruncarea pietrelor.
-*un corn cu ulei*. Cu uleiul ungea botul anumalului ca să-l protejeze de dăunători, dar şi să aline şi să vindece rănile celor atacate de fiare, sau de bătaia dintre ele.
-*un toiag scurt şi mai solid*.Toiagul scurt era folosit ca armă de apărare corp la corp, dar mai era folosit la ceva: cu el păstorul lovea de la distanţă picioarele mielului neascultător, şi-l rănea, trebuind să-l care în spate o perioada de timp. În acest timp se lega o relaţie între păstor şi miaua rebelă – deci era obiect de corectare. După această corectare mielul nu se mai depărta de turmă.
-*un toiag lung şi arcuit la cap*, ca un cârlig. Cu acest toiag, păstorul agăţa, apuca oaia căzută în râpă.
Staulul oilor –în sat sau pe câmp. În sat era din piatră, înalt de 2,5 m.si avea un loc singur prin care intra, uşa. Pe câmp era confecţionat din nuiele.
Hoţi şi tâlhari – împreună săreau, junghiau, prăpădeau. Nu venea la poartă, ci ataca părţile slabe, vulnerabile. Hoţul nu vine decât să fure, să înjunghie şi să prăpădească (să distrugă). Să avem grijă la cel ce doreşte distrugerea noastră.
Păstorul este la poartă – El cheamă oile Sale prin tot felul de semnale. El dă nume oilor Sale. Fraţilor El ne cunoaşte pe nume. Ştia că Petru vb.repede, mult şi uneori fără să gândească, Andrei aducea pe alţii la Hristos, Iuda trăgea pe ceilalţi, fura, Ioan era foarte blând...de ce credem uneori că pe noi nu ne ştie de-a fir a păr?

Dacă oile nu sunt hrănite bine, tratate de boli, oile pot înebuni, sau chiar să-şi piardă viaţa. Oile selectează hrana. Fapte 17. De aceea oile umblă mult, în Cuvânt,

ca să găsească hrană pentru nevoia lor de acolo şi de atunci. Este nevoie uneori şi de ierburi amare, dar şi de miere, sare, apă. Frate şi soră, cauţi hrana buna?

Există şi oi rătăcite cărora le place tot felul de hrană străină de Scriptură, şi dacă nu ar fi Păstorul care să le caute, şi să le mai dea şi cu ciomagul acela scurt să se înveţe să nu mai umble singure. Ce oaie ar fi aceea care umblă singură? Ce soldat aş fi fără o armată?

Oaia nu e lup – atunci de ce ne credem aşa de tari?

Alteori oile au boală de urechi, le curge o glandă uleioasă în ureche şi fac dopuri şi nu mai aud glasul păstorului.